

կ'արգիլէին ինձի որ անկէ վերջը ամե-
նեւին վերաբերութիւն չունենամ ոչ իշ-
խանութեաց, և ոչ ալ թագաժառան-
գին հետ, վասն զի զիս թագաւորին
ծառայութեանը համար միայն սահմա-
ներ էին. և որպէս զի թագաւորը բո-
լորովին առանձին մնայ, հրամայեցին
ինձի որ և ոչ թագաւորին բնակարանը
պառկիմ, այլ պզտի աշտարակին մէջ,
և միայն հարկաւոր ծառայութիւններն
ընելու համար քովը կարենամ երթալ:

Այնպէս ինձ եկաւ թագաւորը, որ
սաստիկ յոգնած կ'երևար, ու մէկէն
ուզեց իր ընտանեացը երթալ. բայց
պահապանները թող չտուին, զուրցե-
լով որ աս բանիս հրամանն չկայ: Այս-
չեց որ գոնէ իմացընեն խեղճերուն իր
գալը. և անոնք ալ խօսք տուին: Ան-
ատեն հրամայեց որ ընթրիքը պատրաս-
տեմ ու թուկէսին համար. և ան երկու
ժամը իր սովորական ընթերցմամբը ան-
ցուց, միշտ չորս պահապանի ներկայու-
թեամբ:

Այնպէս իմացուցի իրեն՝ որ կե-
րակուրը պատրաստ էր. հարցուց ինքը
պահապաններուն՝ թէ “Արդեօք ըն-
տանիքս ինձի հետ կերակուրի չիգար”,
բայց անոնք պատասխան չտուին: “Այ-
կայն գոնէ, ըսաւ, որդիս գիշերը իմ
հետս անցընէ, արդէն իր բաներն ու
անկողինն ալ հոս են”, բայց անոնք
նորէն լուռ կեցան: Այնքէն վերջը
դարձեալ աղաչեց թագաւորը որ իր ըն-
տանիքը տեսնէ. իսկ անոնք պատաս-
խանեցին որ աս բանիս համար Արհ-
ղարանէն հրաման պէտք էր առնել:
Այս ան ատեն թագաժառանգին գիշե-
րուան զգեստները տուի իրենց որ տա-
նին:

Իրիկունը՝ երբոր թագաւորին զգեստ-
ները հանելու կ'օգնէի, դարձաւ ըսաւ
ինձի. “Անանկ հարցմունքներ ըրին,
որ և ոչ կրնայի երազել”, Այս ըսաւ ու
հանդարտութեամբ մը պառկեցաւ: Այս
նոյն գիշեր քովը պառկեցայ, թէպէտ
և հրովարտակին հրամանը կ'արգիլէր.
վասն զի, ինչպէս յայտնի է, պահապա-
նաց համար շատ ծանր բան էր ամէն

անգամուն ինձի գալ իմացընել՝ թէ որ
թագաւորը հարկաւոր ծառայութիւն
մը ուզէր:

Կը շարունակուի:

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Սկսնորհաւորի հին բանաստեղծութիւնները:

Այլիւ թիոյ ճախճախուտներէն եկած
ազգ մը կը բնակէր ատենօք Ականտի-
նաւիա ըսուած ընդարձակ աշխարհքին
մէջ, որն որ այսօրուան օրս այլ և այլ
մասեր բաժնուած է՝ Տանիմարգա,
Սուետիա, հիւսիսային Սուսաստան,
ու Խալանտա: Յունաստանի առ Խա-
լիա հաղորդած քաղաքականութիւնը
թէպէտ Ալքրոպայի արեւմտեան կողմե-
րը տարածուեր էր, բայց աս հիւսի-
սային աշխարհքի բնակիչները դարե-
րով իրենց մտաւոր անկրթութեանը
մէջ թաղուած մնացին: Ի վերայ այս
ամենայնի՝ այս մարդիկն որ աչքերնուն
դիմաց ուրիշ բան չէին տեսներ՝ բայց
եթէ սառ ու մառախուղ, իրենց սրտին
զգացմունքն ու բնական հանճարը գոր-
ծածելով՝ բանաստեղծական տաղեր
թողուցին ապագայից. անանկ բանա-
ստեղծութիւններ, որոնց մէջ վայրենի,
մութ ու մելամաղձոտ մտածութեանց
հետ միացած են նաև փափուկ ու գե-
ղեցիկ իմաստներ. որով կ'արժէ որ հա-
մառօտ տեղեկութիւն մը տանք մեր
ընթերցողաց անոնց վրայօք:

Այս ժողովուրդները հաճախ ըսուած
հաւատքն ունէին, որուն վրայ հիմա-
կուան ատենս ամենեւին տեղեկութիւն
մը չէինք կրնար ունենալ, թէ որ սկան-
տինաւիացի հին բանաստեղծից երգերն
ու Էփփանս անուանած ոտանաւոր գիրքը
մեզի աւանդած չըլլային անիկայ: Բե-
տասաներորդ դարու իսլանտացի բա-
նաստեղծ մը՝ Սեմունտ-Սիկֆուզոն ա-
նուամբ շինած է Լատտան, որն որ Ական-
տինաւիացւոց լեզուով ճամբ ըսել է. և
Խալանտայի մէջ յիսուն տարուրնէ 'ի

վերքրիստոնէութիւնը մտած էր՝ երբ որ աս հեթանոսական կրօնքի մը պատմութիւնը գրող գիրքը կը յօրինուէր : Երկու դար վերջը՝ ուրիշ իսլանտացի մը, որն որ Սնորրոյ-Սդուրէզոն կը կոչուէր, նոյն անուամբ արձակ գիրք մը շինեց, որուն մէջ Սկանտինաւիոյ հին աւանդութեանց պատմութիւնը աւելի տեղնիտեղը գրուած է : Տեսնենք հիմա թէ ինչ դիպուածներ արդեօք հիմն եղած են այս աւանդութեանց :

Հուլմայեցւոց Սիհրդատայ դէմ ըրած յաղթութիւնները շատ վախի մէջ ձգած ըլլալով Պոնտոսի հռչակաւոր թագաւորին դաշնակիցները, Քրիստոսի թուականէն 70 տարի առաջ՝ այս դաշնակիցներէն մէկը, որ Սիկկա կը կոչուէր, ուղեց հիւսիսային կողմերը հեռանալ ու իր ապահովութիւնը պահել : Եւ որովհետեւ դէպ ի Սկիւթացւոց աշխարհքը կ'երթար, անոնց գերագոյն աստուծոյն անունն առաւ ու անկէց վերջը սկսաւ Ստին ըսուիլ, որպէս զի հոնտեղի ժողովուրդներէն մեծարուելով՝ դիւրաւ ընկճէ զանոնք : Ստինոս ժողովեց իր երկրին երիտասարդները, ու անոնց առաջնորդ կենալով՝ Սե ծովուն դէպ ի հիւսիսային արեւմտեան կողմերը քալեց . ընկճեց Սուսաստանի մէջ քանի մը ժողովուրդներ, ու վրանին իր որդւոց մէկը գլուխ դրաւ . անկէց մտաւ Սաքսոնիա, ու տիրելով անոր՝ իր որդւոց մէջ բաժնեց : Ետքը հորդայն դքսութենէն անցնելով՝ մտաւ Սկանտինաւիա . գնաց Ֆիոնիա, ու հոն ()տէնսէէ քաղաքը կանգնեց, որն որ ինչուան այսօրուան օրս իր հիմնադրին անուամբ կը կոչուի : Եւ լաւաճեց զՏանիմարգա, ու վրան իր Շօլտ որդին թագաւոր դրաւ . ետքը Սուետիոյ տիրեց, որուն թագաւորն եղաւ իր Ինկ որդին . Եորուեկիոյ վրայ ալ թագաւորեց իր Սամունկ տղան : Ստինոս միտք ունէր որ իր աշխարհաւալութիւնները շարունակելով դէպ ի հարաւային Եւրոպա՝ իր Ֆրիկկա կընտրմէն ունեցած երեսուն որդւոցը մէկ մէկ թագաւորութիւն տար . բայց մա-

հը վրայ հասնելով՝ արգիլեց իր ընելիք յաղթութիւնները : Երբոր տեսաւ Ստինոս որ մահուան դուռը հասեր է, իր բոլոր բարեկամներն ու իր յաջողութեանց ընկերակիցները կանչել տուաւ իրեն անկողնին քովը, որն որ իր յաղթած ժողովրդոց կողոպուտներովը զարդարուած էր . ձեռքը առաւ իր նիզակը, ու անոնց աչքին առջև՝ ծայրովը իր կուրծքին վրայ բոլորաձև ինը հարուած տուաւ . ետքը սրովը մորթին վրայ խորհրդաւոր ձևեր քաշեց : Եւ դործողութեանց միջոցը միշտ իր վսեմական դէմքը անխուով կեցած էր, ու անմիջապէս իր մեռնելէն առաջ՝ ծանոյց ամենուն որ ինքը Սկիւթիա կ'երթար՝ աստուածոց հետ յաւիտենական խնջոյից մը նստելու :

Եւ յսպիսի կեանք ու այսպիսի մահ մը ունեցած ըլլալէն ետքը Ստինոս, զարմանք չէ որ այս հեթանոս ժողովուրդները իր վրան խորին յարգութիւն մը ստացած ըլլան, ու իրենց աստուածը ճանչցած ըլլան զինքը : — Ստինոսի պատմութիւնը իմանալէն ետքը՝ նայինք թէ ինչ առասպել կը պատմէ Եստան շինող բանաստեղծը :

Երկր անունով Սուետիոյ թագաւոր մը՝ տեսնելով որ Ստինոսի հետ եկող պատերազմիկները ահուգողի մէջ կը ձգեն իր ժողովուրդը, կարծեց որ անոնք աստուածային կարողութիւն մը ունին . ուստի աս իր կարծիքը ստուգելու համար՝ ելաւ ծերու զգեստով ու Կանկէր անունը առած գնաց Եւկար, որ աստուածոց բնակութիւնն էր . հասաւ պալատը, ու առին տարին զինքը տեղ մը, ուր իրեք գահոյք կային ու վրանին իրեք մարդ նստած էին : Երկր ասոնցմէ տեղեկութիւններ կ'ուզէ աստուածոց բնութեան ու դործոցը վրայ, աշխարհքիս ու իր բնակիչներուն ստեղծմանը, տիեզերաց ճակատագրին, ու ան կրակին վրայօք որն որ զանիկայ պիտի երէ, աշխարհքիս նորոգուելուն, ու վերջապէս՝ բարի մարդկանց յաւիտենականութեան մէջ ունեցած երջանկութեանն ու չար մարդկանց թշուա-

ուռթեանը վրայօք : Աւ ահաւասիկ այս
հետեւեալ պատասխանը կու տան իրեն .

“ ‘Դարերու արշալուսին ատեն’ ոչ
ծով կար , ոչ ամուսն , և ոչ զեփիւռ :
Այլ արը երկիր կը տեսնուէր և ոչ վե-
րը երկինք : Անդունդ մըն էր ամէն բան
առանց խոտի ու առանց սերման . արեւը
պալատ չունէր . աստղերը չէին գիտեր
իրենց բնակարանը . լուսինը չէր ճանչ-
նար իրեն կարողութիւնը : Ան ատենս
հարաւային կողմը՝ լուսաւոր , այրեցող
ու բորբոքեալ աշխարհք մը կար , և աս
աշխարհքէս անդադար անդունդին մէջ՝
որն որ հիւսիսային կողմն էր՝ կրակէ
հեղեղներ կը թափէին , որոնք իրենց
աղբիւրէն հեռանալով՝ իյնալու ատեն
կը սառէին և աղբղբուկով ու սառով
կը լեցնէին անդունդը : Ասանկով կա-
մաց կամաց անդունդը բոլորովին լե-
ցունեցաւ . բայց մէջը թեթեւ ու ան-
շարժ օդ մը կար , ուսկից սառած գո-
լորշիներ կ'արտաշնչէին : Ան ատեն հա-
րաւային կողմէն տաք քամի մը փչելով՝
հալեցուց այս գոլորշիները ու կենդանի
կաթիլներ ձեւացուց , որոնցմէ ծնան
Լամեր հսկան ու Լատուժա կովը . Լա-
տուժայի ծիծերէն չորս կաթէ գետեր
սկսան վազել , որոնցմով կը սնանէր հըս-
կան : Լոմն ալ նոյնպէս ազով ու ճեր-
մակ սառուցով ծածկած քարերը լզե-
լով կը սնանէր : Աւաջին օրն որ լզեց
աս քարերը , անոնցմէ մարդու մազեր
եւան , երկրորդ օրը՝ գլուխ մը , ու եր-
րորդ օրը՝ ամբողջ մարդ մը , որն որ ծը-
նաւ զՊոր : Լամեր հսկան ալ հսկայից
ցեղի մը սերունդ տուեր էր , և Պոր
հսկայի աղջրկան մը հետ կարգուե-
լով՝ իրեք որդի ունեցաւ անկից , Ստին ,
Սիլ և Սի : Աս իրեք եղբայրները ըս-
պաննեցին Լամեր հսկան . իր արիւնէն
ծովն ու գետերը շինեցին , մարմնէն՝
ցամաքը , ոսկրներէն՝ լեռները , ակռա-
ներէն՝ ժայռերը , մազերէն՝ բոյսերը ,
գլխուն սկաւառակէն՝ երկնքի կամարը ,
ըղեղէն՝ ամպերը , ու պլպլուն աչուրնե-
րէն՝ աստղերը : Աշխարհքիս աստուած-
ներն եղան ասոնք , ու յանձն առին Լա-
մեր հսկային ցեղէն իջած աղջրկանց

հետ կարգուիլ : Սոր հսկան աղջիկ զա-
ւակ մը ունեցաւ , որ Վիշեր անունն ա-
ռաւ . աս աղջիկը կարգուելով Տակլին
կերի հետ , որ աստուածոց ցեղէն էր ,
ասոնցմէ ծնաւ Տիւր : Ան ատեն Ստին
առաւ Վիշերն ու Տիւր և երկինքը
դրաւ զանոնք . և երկու ձի ու երկու
կառք տուաւ անոնց , որպէս զի մէկմէ-
կէ ետեւ աշխարհքիս շրջանն ընեն :
Վիշերը առջի եկողն եղաւ իր Սիմ-
Փաքս ըսուած ձիովը (որ սառած բաշ-
ըսել է) : Ամէն առաւօտ իր ընթացքը
լմնցնելէն ետքը՝ ՍիմՓաքս կ'ոռոգէ
երկիրս իր սանձէն վազած փրփուրովը :
Տուրնջեան ձին կը կոչուի ՍքինՓաքս
(լուսաւոր բաշ) , ու իր բաշին կրակո-
վը կը լուսաւորէ երկիրս ու երկինքը , , :

Լատան դեռ ուրիշ աստուածներու
ալ յիշատակութիւն կ'ընէ , ինչպէս էն
Թօր , Լօք , Պալտեր , Վիւր ու Հեր-
մոտ : Թօր , որ Ստինի որդին է , աս-
տուածոց ու մարդկանց մէջ ամենէն զօ-
րաւորն է : Պալատ մը ունի , որուն մէջ
հինգհարիւր քառասուն սրահ կայ . եր-
կու նոխազ կը քաշեն իրեն կառքը ,
որուն մէջ նստած՝ հսկայից երկիրը
կը պտրտի : Օարմանալի դիպուած մը
հանդիպեցաւ օր մը Թօրի . գիշերը կը
մծտենար , ու Թօր և իրեն ընկերները
տեղ մը կը փնտրուէին պառկելու հա-
մար . կը մտնան տուն մը , զոր հսկայի
մը տուն կը կարծեն , ու խուց մը առանձ-
նանալով՝ հոն կը քնանան : Երկրորդ օրը՝
Թօր կը տեսնայ տանը քով կարգէ դուրս
մեծութեամբ մարդ մը , որն որ ըսաւ
իրեն . “ Այս Սքրիմներ հսկան եմ . գի-
տեմ թէ դու Թօր աստուածն ես , որ
եկեր իմ ձեռնոցս առեր ես , , : Աս ըսած
ատենը՝ երկնցուց հսկան իր ձեռքն որ
առնէ ձեռնոցը . որով իմացաւ Թօր թէ
ան տունը , ուր ինքն ու իր ընկերները
գիշերը անցուցեր էին , աս հսկային
ձեռնոցն է եղեր , ու ան խուցն ուր
պառկեր էին՝ աս ձեռնոցին մատուրնե-
րէն մէկը : Հետեւեալ գիշերը՝ երբոր
Սքրիմներ խորին քունի մէջ էր , Թօր
առաւ իր լախտն ու անանկ ուժով խո-
թեց անոր ծամելիքին մէջ , որ ինչուա՞ն

կոթը ներս մտաւ . արթնցաւ հսկան ,
ու ձեռքը ծամեւիքին տանելով՝ ըսաւ .
« Սա ծառին վրայ արդեօք թռչուններ
թաուեր են . անանկ մը կու գայ ինձի՝ որ
երեսիս վրայ փետուր մը ինկաւ » :

Պալտէր , Ստինի երկրորդ որդին ,
բարեգործութեան աստուածն է . ասոր
թշնամին է Լօք աստուածը , զորն որ
կ'անուանեն նաև՝ ասոր-ածներո- զրդար-
դիչ , ու խաբէութեանց հնարող : Լօք , որ
Ֆարպանդ հսկային որդին է , գեղեցիկ
է ու բարեկազմ , բայց խորամանկ ու
նենգաւոր : Իրեք որդի ունեցաւ ասի-
կայ իր Լ'նկէրպոտ ըսուած (որ կը նշա-
նակէ՝ պատգամաբեր թշուառութեան)
հսկայից ցեղէ կնիկէն . ասոնցմէ առա-
ջինն է Ֆենրիը գայլը , երկրորդը՝
Ս'եծ-()ձը , և երրորդը՝ Հէլա (Ս'ահ) :
Երբոր Պալտէր Լօքի չարութեամբը
սպաննուեցաւ , ուրիշ աստուածները
այն աստիճանի բարկացան իրեն դէմ ,
որ անոնց բարկութենէն խալըսելու հա-
մար՝ Լօք սալմոն՝ ձկան կերպարանք
առնելով ջուրի մէջ պահուրտեցաւ : Լ'ն
ատեն աստուածները ուռկան մը շինե-
ցին , ու բռնեցին Լօք սալմոնը . առին
կապեցին զինքը ժայռի մը , ու գլխուն
վրայ օձ մը կախեցին , որուն թոյնը կա-
թիլ կաթիլ երեսին վրայ կ'իյնայ . ա-
նոր համար այնպիսի ուժով կ'ուռնայ ու
կը ցնցի , որ երկիրս կը սասանի . և այս
է ահաւասիկ մարդկանց երկրաշարժ
ըսածը : Ինչուան աշխարհքիս վերջը
Լօք շղթայակապ պիտի մնայ :

Ի՛նչ աստուածը՝ ամենէն աւելի քա-
ջասիրտն ու աներկիւղն է աստուածոց
մէջ . պատերազմներու մէջ օգնութեան
կը կանչեն զինքը , ու ինքը յաղթութիւն
կը շնորհէ : Հերմոտ , որ Ստինի որ-
դի է , արագաշարժութեան աստուածն
է : Վնաց ասիկայ դժոխք , ու կ'աղա-
չէր Հէլայի (Ս'ահուան) որ իր Պալ-
տէր եղբայրը ողջընցընէ : Հաւանեցաւ
Հէլա , միայն աս պայմանով՝ որ ամե-
նայն կենդանի ու անկենդան արարած-
ները Պալտէրի մահը ողբան . ասան-

կով գրեթէ ջրհեղեղի մը տեսարան
բացուեցաւ երկրիս վրայ . բայց Ս'օք
անուշով պառաւ կախարդ կնիկ մը չու-
ղենալով լալ , Հէլա պահեց իր որսը ,
ու Պալտէր դժոխոց մէջ մնաց :

Ինչուան հոս՝ մարդուս ու կնոջ ըս-
տեղծմանը վրայօք բան մը ըսուած չէ .
մնաց որ տեսնենք թէ ինչ կը զուրցէ ա-
սոր վրայ Լատտան : ()ը մը որ աս-
տուածները՝ ծովուն ափունքին վրայ
ժուռ կու գային , երկու փայտի կտոր
տեսան որ ջրին վրայ կը ծփծփային , ա-
ռին անոնք և անոնցմէ մարդն ու կինը
շինեցին , որոնք մարդկային աղգին սկըզ-
բնահայր եղան : Լ'ս մարդ դարձած
փայտի կտորները անմահ հողի մը ու-
նին . երբոր կը մեռնին , առաքինիներն
ու քաջերը Ստինի պալատին մէջ կը
մտնեն , որ կը կոչուի Սալհալա : Լ'ն
դիւցազուններուն , որոնք աս բնակա-
րանին մէջ կ'ընդունուին , ամենօրեայ
զուարճութիւնն է՝ որ իրենց զէնքերը
հագնին , զօրահանդիսի մոնան , ու պա-
տերազմի ճակատելով՝ իրար կտոր կտոր
ընեն . բայց երբոր կերակրոյ ժամանա-
կը կը մօտենայ , ամէնքը ողջ առողջ Ս-
տինի սրահը կը դառնան , և կը սկսին
ուտել ու խմել : Ս'էպէտ բազմաթիւ
են , սակայն Սքրիմներ վարազին միսը
ամենուն կը բաւէ . ամէն օր կ'ուտեն
անիկայ , ու ամէն օր անիկայ ամբողջ
է : Իրենց ըմպելիքն է գարեջուր ու
մեղրաջուր . այժ մը միայն , որուն կա-
թը խիստ լազնիւ մեղրաջուր է , այնչափ
առատ մեղրաջուր կու տայ՝ որ բոլոր
դիւցազունները կը գինովնան . իրենց
բաժակները՝ սպաննած թշնամիներ-
նուն գլխոյ սկաւառակներն են : Երբ
Ստինոս է՝ որ առանձին սեղան մը նըս-
տած , գինով մինակ կը յագենայ : Սալ-
քիւրի ըսուած կուսանք կը ծառայեն
դիւցազուններուն սեղանի վրայ , ու կը
լեցընեն անոնց բաժակները՝ երբոր պար
պուին : Լ'հաւասիկ ասոնք են Ստինոսի
իրեն ընտրելոց խոստացած հաճոյքնե-
րը , պատերազմի իրարու հետ , ուտել
ու խմել . երբոր տիեզերքս այրելով
աշխարհքիս վերջը հասնի , արեւն ա-

ւելի լուսաւոր ու բոլոր ոսկւով պատած պալատի մը մէջ պիտի մտնեն ասոնք՝ յաւիտենաբար զուարճանալու համար հոն :

Իսկ վատ ու չար մարդկանց վիճակը՝ հետեւեալն է : Օրսոնք նախ կը թաղեն ժամանակաւոր դժոխքի մը մէջ, որ Սահուան տէրութիւնն է : Սահուան պալատն է Տառապանք, կերակուրը՝ Զբաւորութիւն, ծառաները՝ Լինկալութիւն ու Դանդաղութիւն . իր դրան սեմը գահավէժ մըն է, ու իր անկողինը՝ Լիհարութիւն : Եւ դժոխքէն վերջը կ'անցնին կայան մը, որուն դուռները հիւսիսային կողմն են : Եւ կայանը լի է դիակներով ու օձերով, և թոյները հազարումէկ ծակերէ կը թափին հոն . հեղեղներ ներս կը վազեն, որոնք ստերդումները, աւազակներն ու զուրիշները գլխէ հանողները կը բերեն : Ան վիշապ մը անդադար չորս կողմը կը պտըտի ու հոնտեղի փակուած յանցաւորաց մարմնովը կը կերակրի :

Իսկ երբոր այն մեծ օրը հասնի, որն որ այրեցո՞ւն աշխարհի կը կոչուի, հետեւեալ դիպուածները պիտի հանդիպին, ինչպէս որ կը զուրցէ Վոլոսթալըսուած իսլանտացի քերթութիւն մը, որն որ հիւսիսային սիբիլայի մը երկասիրութիւն կը սեպուի : Եւ օրուան նախընթաց նշանը պիտի ըլլայ սաստիկ ձմեռնային ժամանակ մը ու ձիւն մ'որ աշխարհքիս չորս անկիւններէն պիտի թափի : Եւ միաբանութիւնը պիտի տիրէ տիեզերաց մէջ . եղբարք պիտի ըսպաննեն իրենց եղբայրները, հարք՝ իրենց որդիքը, և որդիք՝ իրենց հայրերը : Ռիմէր հսկան կառքի վրայ հեծած՝ արեւելքէն կու գայ . ծովը կ'ուռի, ու Սեծ-()ձը ալիքները բարձրացնել կու տայ և կատաղութեամբ կը գալարի ջրոյն մէջը : Եւ ծիւրը կուռալով կը գիշատէ դիակները : Ինչ որ ոգւոց բանակը կը հասնի արեւելքէն աստուա-

ծոց նաւովը . ասոնց գլխաւորը Եփէն է, ու Ֆէնրիր գայլէն առաջնորդուած առաջ կը քալեն : Սուրդուր, կրակի ոգւոց սե իշխանը, հարաւային կողմէն դուրս կ'ելլէ բոցերով պատած . աստուածոց սուրերը արեւու պէս կը ճառագայթեն : Ատորած ժայռերը ահագին թնդմամբ կը կործանին . հսկայից ցեղի կանայքը արտասուալից աչքերով կը թափառին, և մարդիկ բազմութեամբ մահուան ծոցը կը վազեն : Երկինք կը պատուի : Եւ ատեն կու գայ Ռոնոս Ֆէնրիր գայլուն հետ պատերազմելու . Ֆրիկկայի երկը կը յաղթուի : Ռոնոսի քաջասիրտ որդին կը վազէ իր հօրը մահուան վրէժն առնելու . կը յարձակի հրէշին վրայ, ու իր սրովը անոր սիրտը կը ճղքէ : Եւրեւր կը խաւարի . ծովը կ'ողողէ երկիրս . աստղերը աներեւոյթ կ'ըլլան . կրակը իր բարկութիւնը կը բանեցընէ, բոցը կը տարածուի ու մինչև երկինք կը բարձրանայ : Եւ ատեն ալեաց մէջէն նոր երկիր մը կ'ելլայ, որն որ ախորժեղի կանաչութեամբ մը ծածկուած է . ջուրերը կը քաշուին . արծիւն արդէն ազատաբար կը թռչի ու լերանց գագաթներուն վրայ ձկներ կը բռնէ : Եւ դաստանները առանց մշակուելու կը պտղաբերեն, ու թշուառութիւնք աքսորուած են աշխարհքէս : Պալտէր ու իր եղբայրը դարձեալ կու գան բնակելու Ռոնոսի պալատը, որն որ ոսկի յարկով մը զարդարուած է : Եւ տեղւոյս մէջ պիտի բնակի ու յաւիտեանս պիտի ուրախանայ բարի մարդկանց ժողովուրդը :

Կը շարունակուի :